

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

Migracja

32. podkreśla, że UE pilnie potrzebuje polityki w zakresie wspólnych granic i imigracji, która obejmie nie tylko zintegrowane kontrole graniczne, ale także zharmonizowane strategie, kryteria i procedury migracji ekonomicznej, pozostawiając państwom członkowskim decyzję na temat liczby wpuszczanych osób; podkreśla także konieczność podjęcia większych wysiłków na rzecz znalezienia sposobów, aby poprzez wymianę doświadczeń zmienić migrację do UE w sukces dla wszystkich stron, zarówno pod względem społecznym, jak i ekonomicznym;

Ustalenia instytucjonalne

33. jest zdania, że wpływ otoczenia gospodarczego na długotrwały wzrost nie jest automatyczny oraz że o zdolności gospodarki do urzeczywistniania swojego potencjału w zakresie wzrostu strukturalnego decyduje rozwój instytucji reagujących na sytuację rynkową; w związku z tym wzywa Komisję do przedstawienia rzeczywiście uaktualnionych zintegrowanych wytycznych na lata 2008-2010;

34. wyraża ubolewanie, że Parlament, Rada i Komisja nie uzgodniły dotychczas przejrzystego planu i kodeksu postępowania, który zapewniłby odpowiednią współpracę i pełne zaangażowanie tych trzech instytucji wspólnotowych w dalsze zajmowanie się kwestiami globalizacji w odpowiedni sposób; w związku z powyższym wzywa Radę i Komisję do niezwłocznego przedstawienia propozycji dotyczących ścisłej współpracy między trzema instytucjami wspólnotowymi, mając na uwadze zbliżający się przegląd strategii lizbońskiej;

Zaangażowanie zainteresowanych podmiotów

35. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania w ramach strategii lizbońskiej, a w szczególności w ramach procesu wprowadzania krajowych programów reform, własności oraz zwiększenia zaangażowania ze strony parlamentów krajowych, władz regionalnych i lokalnych, partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego;

*
* *

36. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, jak również parlamentom i rządów państw członkowskich i krajów kandydujących.

P6_TA(2007)0534

Stosowanie dyrektywy 2004/38/WE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2007 r. z w sprawie stosowania dyrektywy 2004/38/WE w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 2, 6, 13 i 29 Traktatu o Unii Europejskiej;

— uwzględniając art. 61, 62 i 64 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;

— uwzględniając art. 6, 19 i 45 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej („Karta Praw Podstawowych”),

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

- uwzględniając dyrektywę 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich ⁽¹⁾,
 - uwzględniając konwencję ramową w sprawie praw mniejszości narodowych, przygotowaną w ramach Rady Europy,
 - uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego w sprawie swobodnego przemieszczania się osób, walki z dyskryminacją, a zwłaszcza swoją rezolucję z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie sytuacji Romów w Unii Europejskiej ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że swobodne przemieszczanie się stanowi podstawową i niezbywalną wolność przyznaną obywatelom Unii przez traktaty i kartę praw podstawowych oraz że jest ono jednym z filarów obywatelstwa europejskiego;
- B. mając na uwadze, że z tego powodu dyrektywa 2004/38/WE w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się, mimo iż przewiduje możliwość wydalenia obywatela Unii przez państwo członkowskie, ujmuje tę możliwość w ściśle określonych granicach w celu zagwarantowania podstawowych wolności,
- C. mając na uwadze, że bezpieczeństwo i wolność stanowią podstawowe prawa i że celem Unii jest zapewnienie swoim obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,
- D. mając na uwadze, że zorganizowana przestępczość i handel ludźmi stanowią wyzwanie w wymiarze ponadnarodowym i że wolne przemieszczanie się w przestrzeni europejskiej opiera się także na wzmocnieniu współpracy sądowej i policyjnej na szczeblu europejskim w zakresie dochodzenia i ścigania przy wsparciu Eurojustu i Europolu;
- E. mając na uwadze, że poszanowanie praw wszystkich państw członkowskich stanowi podstawowy warunek współistnienia i integracji społecznej w Unii, że każda jednostka ma obowiązek przestrzegania prawa Unii Europejskiej oraz prawa obowiązującego w państwie członkowskim, w którym przebywa; mając na uwadze, że odpowiedzialność karna ma zawsze charakter indywidualny oraz że obywatele Unii, oprócz praw i wolności przyznanych im w Traktacie, muszą także wypełnić formalności wynikające ze stosowania tych praw, w szczególności prawa europejskiego lub przepisów obowiązujących w przyjmującym ich państwie członkowskim,
- F. mając na uwadze, że wszystkie przepisy krajowe winny przestrzegać zasady i przepisy określone dyrektywą 2004/38/WE,
- G. mając na uwadze, że walka z wszelkimi przejawami rasizmu i ksenofobii oraz z każdą formą dyskryminacji należy do podstawowych zasad, na których opiera się Unia Europejska,
- H. mając na uwadze, że zgodnie z zasadą niestosowania dyskryminacji ze względu na przynależność państwową wszyscy obywatele Unii i członkowie ich rodzin przebywający z własnego wyboru i legalnie w danym państwie członkowskim powinni być tam traktowani na równi z obywatelami tego państwa,
- I. mając na uwadze, że Romowie są nadal obiektem dyskryminacji i nadużyć na terytorium Unii Europejskiej oraz że integracja, włączenie społeczne i ochrona tej mniejszości niestety nadal stanowią niezrealizowane cele,
- J. mając na uwadze agresję i brutalne zabójstwo kobiety w Rzymie, o które oskarża się obywatela rumuńskiego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 77.

⁽²⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2006, str. 129.

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

- K. mając na uwadze rasistowską agresję wymierzoną w obywateli rumuńskich, która nastąpiła po tym wydarzeniu,
- L. oczekując, że osoby publiczne powstrzymają się od składania oświadczeń, które mogą być rozumiane jako zachęta do napiętnowania pewnych społeczności,
- M. mając na uwadze wspólną inicjatywę premiera Rumunii i włoskiego przewodniczącego Rady oraz wspólne pismo, które wystosowali do przewodniczącego Komisji w sprawie mniejszości romskiej,
1. wyraża współczucie w związku z zabójstwem Giovanni Reggiani, które miało miejsce w Rzymie 31 października 2007 r. i składa kondolencje rodzinie zmarłej;
 2. podkreśla wartość swobody przemieszczania się osób jako podstawowej zasady Unii Europejskiej, będącej nieodłączną częścią obywatelstwa europejskiego i podstawowym elementem rynku wewnętrznego;
 3. podkreśla cel uczynienia z Unii Europejskiej i jej społeczności przestrzeni, w której każdy może żyć, mając gwarancję wysokiego poziomu bezpieczeństwa, wolności i sprawiedliwości;
 4. przypomina, że dyrektywa 2004/38/WE ujmuje możliwość wydalenia obywatela Unii w ściśle określonych granicach i przewiduje w szczególności:
 - w art. 27, że państwa członkowskie mogą ograniczyć swobodę przemieszczania się i pobytu, kierując się wyłącznie względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego, oraz że na względy te nie można się powoływać do celów gospodarczych; wszelkie środki muszą być proporcjonalne i opierać się wyłącznie na indywidualnym zachowaniu danej osoby, a żadnym wypadku nie na względach ogólnej prewencji;
 - w art. 28, że przed podjęciem decyzji o wydaleniu konieczna jest ocena, tak aby uwzględnić sytuację osobistą danej osoby, zwłaszcza długość jej pobytu, wiek, stan zdrowia, sytuację rodzinną i ekonomiczną oraz integrację w przyjmującym państwie członkowskim;
 - w art. 30, że należy zawiadomić osobę zainteresowaną o decyzji o jej wydaleniu w sposób umożliwiający zrozumienie treści i skutków decyzji, że należy szczegółowo przedstawić osobie zainteresowanej wszystkie motywy decyzji, powiadomić o sądzie lub organie administracji, do którego można złożyć środek odwoławczy, jak również o terminie złożenia takiego środka oraz odpowiednio o ostatecznym terminie opuszczenia terytorium kraju, przy czym termin ten nie może być krótszy niż jeden miesiąc;
 - w art. 31, że osoby zainteresowane mają dostęp do środków odwoławczych na drodze sądowej i administracyjnej w przyjmującym państwie członkowskim, służących zaskarżeniu wydanej wobec nich decyzji o wydaleniu, że mają prawo do złożenia wniosku o zawieszenie wykonania tej decyzji, który to wniosek należy uwzględnić poza wyraźnie określonymi wyjątkami;
 - w art. 36, że sankcje przewidziane przez państwa członkowskie muszą być skuteczne i proporcjonalne;
 - w punkcie 16 preambuły i w art. 14, możliwość wydalenia, jeżeli obywatel stanowi nieracjonalne obciążenie dla systemu pomocy społecznej, stwierdzając jednocześnie, że potrzebna jest szczegółowa analiza indywidualnych przypadków i że w żadnym razie ten jeden warunek nie może uzasadniać automatycznego wydalenia;
 5. podkreśla, że prawodawstwo krajowe musi w każdym przypadku ściśle respektować te granice i gwarancje, w tym dopuszczać odwołanie od wydalenia na drodze sądowej oraz korzystanie z prawa do obrony, oraz że wszelkie wyjątki określone w dyrektywie 2004/38/WE należy interpretować w sposób zawężający; przypomina, że zbiorowe wydalenia są zakazane przez Kartę Praw Podstawowych oraz Europejską Konwencję o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności;

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

6. przyjmuje z zadowoleniem wizytę premiera Rumunii we Włoszech oraz wspólną deklarację Romano Prodiego i Călina Popescu-Tăriceanu; wyraża poparcie dla apelu przewodniczącego Rady i premiera o zaangażowanie Unii Europejskiej na rzecz integracji społecznej mniej uprzywilejowanej ludności oraz współpracy państw członkowskich w zakresie zarządzania przepływami ludności, zwłaszcza poprzez programy rozwoju i pomocy społecznej włączone do funduszy strukturalnych;
 7. zwraca się do Komisji o niezwłoczne przedstawienie wyczerpującej oceny wdrażania dyrektywy 2004/38/WE i jej należytej transpozycji przez państwa członkowskie oraz propozycji zgodnie z art. 39 tej dyrektywy;
 8. bez uszczerbku dla kompetencji Komisji zobowiązuje swoją komisję przedmiotowo właściwą, aby do dnia 1 czerwca 2008 r. dokonała we współpracy z parlamentami krajowymi oceny problemów w zakresie transpozycji tej dyrektywy, tak aby rzucić światło na najlepsze praktyki oraz środki, które mogłyby prowadzić do dyskryminacji wśród obywateli europejskich,
 9. zwraca się do państw członkowskich, aby przezwyciężyły wahania i przystąpiły do sprawniejszego wzmocnienia instrumentów współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych na szczeblu Unii Europejskiej, tak aby zagwarantować skuteczną walkę z przestępczością zorganizowaną i handlem ludźmi — zjawiskami o wymiarze ponadnarodowym — przy jednoczesnym zapewnieniu jednolitych ram zabezpieczeń proceduralnych;
 10. odrzuca zasadę odpowiedzialności zbiorowej i stanowczo podkreśla potrzebę walki z wszelkimi przejawami rasizmu i ksenofobii oraz z każdą formą dyskryminacji i piętnowania ze względu na narodowość i pochodzenie etniczne, zgodnie z wymogami Karty Praw Podstawowych;
 11. przypomina Komisji o pilnej potrzebie przedstawienia wniosku w sprawie dyrektywy horyzontalnej przeciw wszelkiej dyskryminacji, o której mowa w art. 13 traktatu WE, zgodnie z programem legislacyjnym i programem prac Komisji na 2008 r.;
 12. uważa, że ochrona praw Romów i ich integracja stanowi wyzwanie dla całej Unii Europejskiej, i zwraca się do Komisji, aby podjęła niezwłoczne działania, opracowując globalną strategię integracji społecznej Romów, przy wykorzystaniu w szczególności dostępnych linii budżetowych oraz funduszy strukturalnych dla wsparcia władz krajowych, regionalnych i lokalnych w wysiłkach celem zadbania o integrację społeczną Romów;
 13. zachęca do ustanowienia sieci organizacji zajmujących się integracją społeczną Romów oraz usprawnieniem środków na rzecz powiększania wiedzy o prawach i obowiązkach wspólnoty romskiej, włączając w to wymianę najlepszych wzorców; uznaje w tym względzie za bardzo ważną ścisłą i rozbudowaną współpracę z Radą Europy;
 14. uważa, że ostatnie wypowiedzi wiceprzewodniczącego Komisji, Franco Frattiniego, dla prasy włoskiej przy okazji tragicznych wydarzeń w Rzymie są sprzeczne z duchem i literą dyrektywy 2004/38/WE, do przestrzegania której jest on w pełni zobowiązany;
 15. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich Unii Europejskiej.
-